

בבית המשפט העליון

בש"פ 6997/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. שחר בגדדי
2. שלמה בגדדי

בקשה להארכת מעצר שלישית מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה
- מעצרים), התשנ"ו – 1996

תאריך הישיבה: ב' בחשוון התשע"ט (11.10.2018)

בשם המבקשת: עו"ד סיון רוסו

בשם המשיבים: עו"ד רונן חליוה; עו"ד אביעד חייט; עו"ד ינון היימן

החלטה

1. בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) להארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים החל מיום 17.10.2018, או עד למתן פסק דין בת"פ 17-07-46964 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

2. ביום 19.9.2017 הוגש לבית המשפט המחוזי בחיפה כתב אישום מתוקן נגד המשיבים ונאשם נוסף בו מיוחסות למשיבים ריבוי עבירות של רכישה וייבוא סמים מסוכנים, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, הפצת חומר מסוכן, ניסיון לייבוא סמים מסוכנים, שתי עבירות של קשר לפשע ועבירה של ניסיון להפצת חומר מסוכן. על פי עובדות כתב האישום, המשיבים קשרו קשר עם נאשם נוסף ועם רוני דוידסון (להלן: דוידסון) במטרה לייבא לישראל סמים מסוכנים מסוג MDMA, קוקאין, קאנביס ועוד

בכמויות מסחריות (להלן: הסמים). הסמים הוזמנו מספק בחו"ל באמצעות הודעות טקסט ברשת האפלה (darknet), והתשלום בוצע באמצעות ביטקוין. לאחר מכן, הסמים נשלחו לתאי בוקסיט ממוחשבים שנפתחו על ידי המשיבים בשמות פיקטיביים, תוך שימוש בכרטיסי אשראי נטענים מחברת דואר ישראל, ובטלפונים ניידים במסלול תשלום מראש.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם, בה נטען לקיומן של עילות מעצר מכוח סעיפים 21(א)(1), 21(א)(1) ו- 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים.

4. בדיון שהתקיים בבקשה ביום 13.8.2017 דחה בית המשפט את בקשת המשיבים להזמנת תסקיר מבחן בעניינם, בקבעו כי אם תמצא תשתית ראייתית, ספק רב אם חלופת מעצר תתאים במקרה זה.

5. בהחלטה מיום 5.9.2017 קבע בית המשפט כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים, וכי לאור היקף הייבוא ולאור התחכום בו בוצעו העבירות, אין מקום לבחון חלופה בעניינם. על כן, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם.

6. על החלטה זו הגישו המשיבים ערר לבית משפט זה, בו טענו בין היתר כי לא היה מקום לעצור אותם עד תום ההליכים ללא בחינת חלופת מעצר. כן נטען כי לא היה מקום להבחין בין המשיבים לבין דוידסון, אשר נותר במעצר בפיקוח אלקטרוני.

7. ביום 25.10.2017 ניתנה החלטת בית משפט זה בערר (בש"פ 7818/17). בית המשפט הורה על דחיית הערר, תוך שנקבע כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים, וכי עוצמת המסוכנות מצדיקה מעצר. אשר לטענה לאפליה לעומת דוידסון, נקבע כי מאחר שהחלטת בית משפט קמא בענין דוידסון ניתנה לאחר מתן ההחלטה על מעצר המשיבים עד תום ההליכים, הרי שלא ניתנה למשיבים הזדמנות לטעון בבית משפט קמא בענין זה. לפיכך נקבע כי בית משפט קמא יקיים דיון נוסף בעניינם של המשיבים אשר במהלכו תוכל ההגנה לבקש הזמנת תסקיר ולהציג חלופת מעצר וכן להעלות טיעוניה בנוגע להשוואת מעמד המשיבים לזה של דוידסון. עם זאת הדגיש בית המשפט כי טענות התביעה בעניינים אלה שמורות לה כמובן, וכי הוא אינו קובע עמדה האם יש מקום לתסקיר ולגופם של דברים.

8. במהלך הדיון שהתקיים בבית משפט קמא ביום 31.10.2017, נעתר בית המשפט לבקשת המשיבים והורה על קבלת תסקיר בעניינם אשר יבחן את האפשרות להמשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

ביום 28.11.2018 התקבלו תסקירי שירות מבחן בעניינם של המשיבים. מתסקיר שירות המבחן בענייניו של המשיב 1, עלה כי המשיב 1 נקט במגמה של הסתרה אשר הקשתה על הערכת הסיכון הנשקף ממנו באופן מלא, וכי קיים סיכון בלתי מבוטל לשיבוש הליכי משפט. עם זאת, שירות המבחן המליץ לשקול את המשך מעצרו של המשיב 1 בפיקוח אלקטרוני, עם הפקדות גבוהות ועם איסור על רשת אינטרנט במקום המעצר. מתסקיר שירות המבחן בענייניו של המשיב 2, עלה כי הוא נוטה לקיום קשרים שליליים וסביב קשרים אלה הוא עלול לנהוג באופן פורץ גבולות, וכי יש לו הרשעות קודמות בתחום הסמים, בהן הוא מיעט לשתף. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון בלתי מבוטל לשיבוש הליכי משפט, אך עם זאת גם לגבי המשיב 2, המליץ שירות המבחן לשקול את המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני תחת אותן ההגבלות שהומלצו בענייניו של המשיב 1.

9. ביום 11.12.2017 החליט בית המשפט לדחות את החלופה המוצעת ולהורות על המשך מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם. נקבע כי עניינם של המשיבים אינו דומה כלל לענייניו של דוידסון, אשר לא היה מעורב בהזמנת הסמים ושחלקו התמצה בהעברת חבילות הסמים במספר מועט של הזדמנויות מיד ליד. כן נקבע כי המשיבים ייבאו סמים בהיקף עצום ובאמצעים מתוחכמים, וכי לאור זאת הם יוכלו בנקל לחזור לפעילות עבריינית מכל חלופת מעצר תחת פיקוחו של כל מפקח. כמו כן, הוער כי המפקחים שהוצעו על ידי ההגנה ושנחקרו בפני בית המשפט ביום 29.11.2017 אינם מודעים למסוכנות הרבה של המשיבים.

10. משחלפו תשעה חודשים מיום מעצרו של המשיבים, הגישה המדינה בקשה להארכת מעצרו ב- 90 ימים או עד למתן פסק הדין בתיק העיקרי. בדיון שהתקיים בבקשה ביום 17.4.2018 הודיעו באי כוח המשיבים על כוונתם להגיש בקשה לעיון חוזר לבית משפט קמא, ועל כך שככל שתדחה בקשתם, הם יודיעו על הסכמתם להארכת מעצרו של המשיבים ב- 90 ימים. בהחלטה שניתנה בו ביום הורה בית המשפט על הארכת מעצרו של המשיבים בהסכמה עד להחלטה אחרת, תוך התייחסות להודעת באי כוח המשיבים בדיון שהתקיים.

ביום 18.4.2018 אכן הגישו המשיבים בקשה לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי, בה טענו בין היתר כי ראיות חדשות שנחשפו באמצעות שחזור קבצים מחוקים שהיו במכשירו הסלולארי של דוידסון, מצביעות על כך שדוידסון הוא סוחר סמים שניצל את המשיבים. בהחלטה מיום 26.4.2018 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה לעיון חוזר, בקבעו כי אין בחומר הראיות עליו הצביעה ההגנה כדי לשנות מהקביעה הקודמת בענין הראיות לכאורה, וכי גם הטענות האחרות שהועלו בבקשת המשיבים, אינן מצדיקות את קבלתה בנסיבות ענין זה. אי לכך, משנדחתה בקשת המשיבים לעיון חוזר, ניתנה הסכמתם להארכת מעצרו, כאמור בהחלטה מיום 17.4.2018, וביום 6.5.2018 הורה בית משפט זה על הארכת מעצרו של המשיבים בהסכמה ב- 90 ימים, החל מיום 20.4.2018. ביום 16.7.2018 הוארך שוב מעצרו של המשיבים ב-90 ימים, החל מיום 19.7.2018.

11. כעת מונחת לפני בקשת המדינה להארכת מעצרו של המשיבים ב- 90 ימים נוספים, בה טוענת המדינה כי המעשים החמורים המיוחסים למשיבים בכתב האישום והאמצעים המתוחכמים בהם השתמשו כדי להסוות את זהותם, מעידים על מסוכנותם, וכי העבירות המיוחסות למשיבים מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית לשלום הציבור ולביטחוננו אשר לא הופרכה. כן נטען כי המשיב 2 הורשע בעבר בעבירות סמים ואף ריצה עונש של מאסר בפועל, אשר לא הרתיע אותו מביצוע עבירות סמים נוספות וחמורות יותר. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי, מסרה המדינה כי עד כה התקיימו עשרים ושישה מועדי הוכחות, אשר במהלכם העידו ארבעים ואחד עדי תביעה, וכי נכון לעת הזו קבועים שישה עשר מועדי הוכחות נוספים. כן נמסר כי צפויה התקדמות משמעותית במשפט במהלך תקופת ההארכה המבוקשת, וזאת לאור קביעתם של מועדי הוכחות רבים במהלך תקופה זו.

12. בדיון לפני חזרה באת כוח המדינה על נימוקי הבקשה דלעיל. צוין כי לאור הליכי מו"מ שהתקיימו בין הצדדים בוטלו שני ימי דיונים אך עדיין קבועים 13 ימי דיוני הוכחות מלאים לתקופת הארכת המעצר המבוקשת.

בא כוח המשיבים התנגד לבקשה. נטען כי עד כה נשמעו אמנם 41 עדים אך זאת מתוך 113 עדי תביעה, ומכאן שהדרך עודנה ארוכה לסיום המשפט, אשר צפוי להימשך עוד עת רבה. הוא הפנה לפסקה 4 להחלטת בית משפט זה מיום 16.7.2018 ממנה עולה לטענתו כי ככל שהמשפט יוסיף להתארך יהיה מקום לבחון מחדש את

המשך מעצר המשיבים (בש"פ 5267/18). עוד נטען כי בדיון ההוכחות האחרון הסתבר כי עמדת התביעה לפיה משיבים הם מנהיגי ההתארגנות וכי המחשב דרכו בוצעו הפעולות ליבוא הסמים הוא שלהם, אינה מבוססת, וכי אף הוגשה בקשה לעיון חוזר.

בתשובה הבהירה באת כוח המדינה כי הבקשה לעיון חוזר אינה מתייחסת כלל למשיבים אלא לנאשם אחר, וכי הערת בית המשפט בבש"פ 5267/18 מתייחסת במפורש לתקופה שלאחר מועדי הדינים הקבועים בתיק.

דיון והכרעה

13. דין הבקשה להתקבל.

14. כידוע, במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עומד קצב התקדמות ההליך לצד האיזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות לפי סעיף 21 לחוק המעצרים המתקיימות בנאשם (בש"פ 120/17 מדינת ישראל נ' חסארמה (8.1.2017); בש"פ 2607/17 מדינת ישראל נ' פלוני (6.4.2017); בש"פ 4848/17 מדינת ישראל נ' מטטוב (18.6.2017); בש"פ 7611/17 מדינת ישראל נ' אגאבריה (3.10.2017)).

15. עבירות של ייבוא וסחר בסמים מקימות עילת מעצר סטטוטורית (סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים), ובית משפט זה קבע לא אחת כי ככלל נאשמים בעבירות סחר בסמים ובעבירות סמים אחרות שלא לצריכה עצמית – לא ישוחררו לחלופת מעצר אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן (ראו מבין רבים: בש"פ 3899/95 מדינת ישראל נ' ג'מאל, פ"ד מט(3) 164 (1995); בש"פ 1970/08, 1993/08 וייספיש נ' מדינת ישראל (9.3.2008); בש"פ 7083/08 מדינת ישראל נ' אלימלך (14.8.2008); בש"פ 4251/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.05.2009); בש"פ 2396/15 רבי נ' מדינת ישראל (06.04.2015); בש"פ 3361/17 מדינת ישראל נ' ליזרוביץ' (22.6.2017); ובש"פ 7676/17 מדינת ישראל נ' בלחסן (16.11.2017)).

העבירות המיוחסות למשיבים ונסיבות ביצוען - ובכלל זה הכמות הגדולה של הסמים, סוגם והאמצעים שננקטו ליבואם - הן חמורות. הדין וההלכה בענין זה ברורים.

בעבירות אלה נקבעה בחוק חזקת מסוכנות סטטוטורית (סעיף 21(א)(ג)(3) לחוק המעצרים), כך שמעצר הוא הכלל וחלופת מעצר היא החריג (בש"פ 4540/09 ביטרשוין נ' מדינת ישראל (22.4.09); בש"פ 5836/12 אמארה נ' מדינת ישראל (9.8.2012)). למסוכנות האינהרנטית הגלומה בעבירות אלה נוסף במקרה דנן גם החשש לשיבוש הליכי משפט ולהתחמקות מהליכי שפיטה. בנסיבות אלה קשה לראות מהן הנסיבות החריגות ויוצאות הדופן המצדיקות שחרור המשיבים לחלופת מעצר.

16. אשר לאפשרות של חלופה של מעצר בפיקוח אלקטרוני, סעיף 22ב(ב) לחוק המעצרים שולל מעצר בפיקוח אלקטרוני לגבי מי שנאשם בעבירות המפורטות שם, ובהם עבירות של יבוא וסחר בסמים, "אלא אם כן שוכנע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ובכלל זה היותו של הנאשם קטין, ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני". לא זה מצב הדברים בענייננו.

17. למותר להוסיף כי טענות המשיבים לכרסום ראייתי, ככל שיש בהן ממש, מקומן בבקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52 לחוק המעצרים, ולא בהליך זה.

18. לבסוף, באשר לקצב התקדמות ההליכים. אכן נראה כי משפטם של המשיבים צפוי להימשך עוד פרק זמן לא מבוטל. מאידך, נראה כי המשפט מתנהל באופן סדיר ויעיל ואין בפי המשיבים טרוניה על המדינה או בית המשפט לענין זה. בנסיבות אלה, ונוכח מכלול האמור לעיל, וכפי שצוין על ידי בית משפט זה בהחלטתו בבש"פ 5267/18, טרם הגיעה השעה להערכה מחודשת של הצידוק בהמשך מעצר המשיבים.

19. אשר על כן אני מורה על הארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים החל מיום 17.10.2018, או עד למתן פסק דין בת"פ 46964-07-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ב' בחשוון התשע"ט (11.10.2018).

ש ו פ ט